

[Axel Ivan Pedersen.]

ningen med nogle bemærkninger, men ikke ønsket at underbygge med ændringsforslag. Det har imidlertid — jeg ved ikke, om det er, fordi frænde er frænde værst — de uafhængige eller i hvert fald 4 medlemmer af partiets folketingsgruppe fundet sig foranlediget til, idet de har stillet underændringsforslag uden for betænkningen. Jeg vil med det samme sige, at socialdemokratiet ikke agter at stemme for disse underændringsforslag, men vil stemme imod dem.

Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale de ændringsforslag, som er indeholdt i betænkningen, til vedtagelse og i øvrigt lovforslagets overgang til tredje behandling.

Ib Thyregod: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Ejner Kristensen, er forhindret, skal jeg i hans sted fremsætte nogle bemærkninger.

Vi er, som det blev nævnt ved første behandling, enige i, at lovforslaget betyder en forenkling af det nuværende system og en forbedring på mange punkter. Det er en fordel, at man har haft en sagkyndig kommission til at undersøge disse spørgsmål og afgive en betænkning, hvori den er fremkommet med det forslag, som nu med visse ændringer foreligger for folketinget. Jeg skal ikke gå i detaljer med hensyn til disse spørgsmål, men derimod gøre nogle bemærkninger om det, hvorom der ikke er enighed mellem regeringspartierne og os, nemlig det standpunkt, som i kommissionen er indtaget af Ny jydsk Land-Hypotekforening, og hvorom der er rettet henvendelse til folketingsudvalget under dets behandling af lovforslaget.

Af vor særudtalelse i betænkningen fremgår det, at vi er af den opfattelse, at det havde været rigtigere, om man, for så vidt angår Ny jydsk Land-Hypotekforening, bevarede status quo med hensyn til hypotekforeningens udlånsadgang, således at denne forening udelukkende havde udlånsadgang for Jylland, og omvendt den nye forening, som nu er stiftet ved sammenslutning af Østifternes Land-Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen for Danmark, fik begrænset sit område til østifterne og Husmandshypotekforeningens reducerede udlånsområde i Jylland. Når vi har stillet os på

dette standpunkt og arbejdet for det under udvalgsbehandlingen, skyldes det, at vi mener, at de standpunkter, som Ny jydsk Land-Hypotekforening har taget, er rigtige. På den ene side sker der ved den nye lov en koncentration, en sammenslutning af en række foreninger, som vi for så vidt kan tiltræde, men på den anden side sker der det, at man i områder, hvor den hidtidige låneordning i og for sig har virket tilfredsstillende, som f. eks. i Jylland, gennemfører, at der nu skal være to foreninger jævnsides, der skal konkurrere med hinanden, og det samme skal altså fremover gælde for østifterne.

For Ny jydsk Land-Hypotekforening vil dette bl. a. medføre, hvis man altså skal tage østifterne med, at der skal ansættes en række vurderingsmænd og repræsentanter. Man får øget administration i østifterne. Der skal føres tilsyn, og efter lovforslaget er det sådan, at direktøren eller hans stedfortræder skal besigtige ejendommene. Alt dette vil give en masse administration og forøgede udgifter, som naturligvis kun går ud over låntagerne. Det samme vil selvfølgelig gælde i det øjeblik, den nye sammensluttede forening af Østifternes Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen skal have det nye låneområde i Jylland. Den nugældende ordning har virket tilfredsstillende, og den ordning, som skal gennemføres efter lovforslaget, vil efter vor opfattelse medføre udgifter for lånsøgerne, uden at der er rimelig grund dertil. Det er årsagen til, at vi er fremkommet med vor særudtalelse i betænkningen.

Det siges videre her, at vi ikke har ønsket at stille ændringsforslag, fordi vi har ment, at dette måtte forudsætte en forhandling med de pågældende foreninger. Deraf følger, at vi ikke kan tiltræde de underændringsforslag, som de uafhængige har stillet. For at der ikke skal blive nogen uklarhed om vort standpunkt, vil jeg ganske kort redegøre for, hvorfor vi ikke kan tiltræde disse underændringsforslag.

Vi mener altså, at det standpunkt, som Ny jydsk Land-Hypotekforening har indtaget, er korrekt, men hvis man ville gennemføre en sådan ordning, måtte det forudsætte forhandlinger, i hvert fald med Østifternes Land-Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen. Hvis man nemlig